

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivy Suneghové a soudkyň Mgr. Lucie Králové a Mgr. Soni Burešové ve věci

žalobkyně: **T. M.**, narozená xxx
bytem xxx xxx, xxx xxx
zastoupená advokátem JUDr. Ondřejem Trubačem, Ph.D., LL.M.
sídlem Na Poříčí 1079/3a, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ing. P. T.**, narozený xxx
bytem xxx xxx xxx, xxx xxx
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Václavem Králem
sídlem Mánesova 808/22, 500 02 Hradec Králové

o zaplacení 300 000 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 29. října 2024, č. j. 52 C 32/2024–146,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se ve výroku I mění** tak, že se žaloba o zaplacení 300 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně od 30. 6. 2023 do zaplacení **zamítá**.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení před soudem I. stupně ve výši 65 177 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Ing. Václava Krále, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje D. B.

(K.ř. č. 1 – rozsudek)

- III. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 57 475 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Ing. Václava Krále, advokáta.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem uložil soud I. stupně žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni částku 300 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky ve výši 15 % ročně od 30. 6. 2023 do zaplacení do tří dnů od právní moci rozsudku [výrok I] a uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení 162 826 Kč k rukám právního zástupce žalobkyně do tří dnů od právní moci rozsudku [výrok II].
2. Takto rozhodl soud I. stupně o žalobě, kterou se žalobkyně domáhala na žalovaném zaplacení náhrady škody ve výši 300 000 Kč, která jí měla být způsobena v důsledku požáru na jí v prostorách žalovaného uskladněných věcech, a to na bílé kožené posteli značky FLEXFORM SPA potažené látkou o rozměrech 230 x 218 x 64 ve výši 130 000 Kč, na matraci značky SOMASCHINI LANE SRL o rozměrech 200 x 200 ve výši 35 000 Kč, na posteli bílé na nožičkách značky POLIFORM potažené bílou kůží o rozměrech 191 x 225 ve výši 100 000 Kč a na matraci značky SOMASCHINI LANE SRL o rozměrech 180 x 200 ve výši 35 000 Kč. Dle žalobních tvrzení uzavřela žalobkyně se žalovaným dne 1. 1. 2020 nájemní smlouvu, kterou si od žalovaného pronajala nebytové prostory o výměře 22 m², nacházející se v přízemí budovy č. p. xxx, která je součástí pozemku parc. č. xxx, zapsaného na LV č. xxx v katastrálním území xxx. V těchto prostorách žalobkyně uskladnila především nábytek, bytové doplňky a věci osobní povahy. Dne 18. 8. 2020 se od svého řidiče J. Z. dozvěděla o požáru v budově, v níž byly věci uskladněny. Kontaktovala tedy žalovaného telefonicky a emailem, aby zjistila, zda požár zasáhl i její věci. Telefonickým hovorem s R. D., na kterého byla ze strany žalovaného odkázána, byla žalobkyně ubezpečena, že její věci jsou v pořádku, a že nebyly požárem zasaženy. Dne 14. 2. 2023 došlo k vyzvednutí uskladněných věcí stěhovací společností SEM TAM TEAM s.r.o., IČO 24808903, z jiných než pronajatých prostor a po jejich vybalení z ochranných obalů žalobkyně zjistila, že v průběhu uskladnění na nich byla způsobena škoda plísní nebo dýmem. Žalovaný žalobkyni o požáru ze dne 11. 2. 2020 a o hasebním zásahu neinformoval. Z žalobkyní zadaného znaleckého posudku vyplývá, že jí vznikla celková škoda na všech jí uskladněných movitých věcech ve výši 1 424 210 Kč, na výše uvedených čtyřech věcech ve výši 559 102,80 Kč, žalobou se však domáhá pouze částky 300 000 Kč.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Dle žalovaného žalobkyně neprokázala, že by se movité věci, k jejichž poškození mělo dojít požárem nebo hasebním zásahem, nacházely v době požáru v předmětných nemovitostech. Pokud by snad příčinou škody byl požár, jeho vznik žalovaný nezavinil. Žalovaný ani není osobou odpovědnou k náhradě škody, neboť neporušil žádnou svou povinnost. O skutečnostech rozhodných pro náhradu škody se přitom žalobkyně dozvěděla již dne 18. 8. 2020, její nárok je tedy promlčen.
4. Soud I. stupně vycházel ze zjištění, že žalobkyně jakožto nájemce a žalovaný jakožto pronajímatel uzavřeli dne 1. 1. 2020 smlouvu o nájmu nebytového prostoru nacházejícího se v přízemí budovy č. p. xxx, která je součástí pozemku parc. č. xxx zapsaného na LV č. xxx v katastrálním území xxx. Nájem byl sjednán na dobu neurčitou s účinností od 1. 1. 2020. V nájemní smlouvě se pronajímatel zavázal udržovat předmět nájmu v provozuschopném stavu po celou dobu nájmu. V pronajatém prostoru měla žalobkyně uskladněné movité věci, mezi kterými byly zejména dvě postele a dvě matrace. V budově č. p. xxx došlo dne 11. 2. 2020 k požáru a hasebnímu zásahu. Žalobkyně se dozvěděla o tom, že v nemovitosti došlo k požáru, a že ve skladovacích prostorech je voda, a že by věci potřebovaly přemístit od svého řidiče J. Z. dne 18. 8. 2020. S tím téhož dne kontaktovala žalovaného, který jí v zastoupení paní R. H. dne 19. 8. 2020 sdělil, že ohledně technického stavu budovy se má obrátit na pana R. D., ohledně pojištění na pana H.. Existenci škody na věcech žalobkyně zjistila dne 14. 2. 2023 při jejich stěhování z odlišného než pronajatého

prostoru, budovy bez č.p./č.ev., která je součástí pozemku parc. č. xxx, zapsaného na LV č. xxx, katastrální území xxx xxx do xxx xxx, xxx. Věci žalobkyně, které byly uskladněné v kartonových krabicích, které byly zvlhčené a potrhane, byly promáčené. Žalobkyně kontaktovala dne 21. 2. 2023 žalovaného za účelem poskytnutí součinnosti pro zjištění informací o požáru v pronajímaném objektu. Žalobkyně byla odkázána na R. D. a při telefonickém hovoru jím byla ubezpečena, že uskladněné věci jsou v pořádku a nebyly požárem zasaženy. Žalovaný písemně informoval žalobkyni o požáru v emailu ze dne 13. 3. 2023. Svědek B. ve výpovědi potvrdil, že byl přítomen uskladnění věcí a i jejich vyzvednutí v únoru 2023, že ve skladu byly mimo jiné uskladněny matrace a rozložené postele, že vše bylo zabalené v krabicích, přičemž bylo při prvním pohledu evidentní, že kartonové krabice na matrace byly rozmočené zespoda, byly už suché, ale bylo vidět, že tam proběhla voda, a že současně byly věci na odlišném místě, než kde byly původně uloženy. Za účelem posouzení příčin škody a jejího ocenění byl před zahájením řízení zadán žalobkyní znalec Ing. Františku Semelovi znalecký posudek. Znalec učinil dne 15. 3. 2023 prohlídku oceňovaného majetku na adrese xxx xxx, xxx a vyhotovil dne 5. 6. 2023 znalecký posudek č. 12508/2023. Znalec určil, že příčinou poškození uskladněných věcí byla agresivní vlhkost zplodin hoření a hasební zásah dne 11. 2. 2020, že následně na věcech začaly vznikat plísňe, které svým působením rozleptávají a rozkládají povrchy, na nichž se usadí. Škodu na všech uskladněných věcech vyčíslil na částku 1 424 210 Kč. Výši škody na věcech, které byly předmětem žaloby, znalec stanovil na částku 559 108,80 Kč, a to za bílou koženou postel značky FLEXFORM SPA potaženou látkou o rozměrech 230 x 218 x 64 ve výši 228 456,20 Kč, za matraci značky SOMASCHINI LANE SRL o rozměrech 200 x 200 ve výši 65 714,60 Kč, za postel bílou na nožičkách značky POLIFORM potaženou bílou kůží o rozměrech 191 x 225 ve výši 197 523,20 Kč a za matraci značky SOMASCHINI LANE SRL o rozměrech 180 x 200 ve výši 67 408,80 Kč. Žalobkyně zaplatila dne 20. 6. 2023 za vypracování znaleckého posudku částku ve výši 64 820 Kč. Na odběratele T. a B. O. byla vystavena faktura společností INTERNI Milano, která neobsahuje datum jejího vydání, s tím, že postel o rozměrech 230 x 218 stála 5 825 EUR, matrace o rozměrech 200 x 200 stála 3 592,90 EUR, postel o rozměrech 180 x 200 stála 9 806,36 EUR a matrace o rozměrech 180 x 200 stála 3 273,26 EUR. Žalobkyně uplatnila nárok na náhradu škody u žalovaného dne 12. 6. 2023, žalovaný ničeho neuhradil.

5. Soud I. stupně zamítl důkaz výsledkem znalce navržený žalovaným, neboť byl navržen až po koncentraci řízení a byl by v rozporu s hospodárností řízení, neboť ústní jednání by muselo být odročeno a žalovanému nic nebránilo tento důkaz navrhnout dříve.
6. Soud I. stupně na zjištěný skutkový stav aplikoval zejména § 619 odst. 2, § 620 odst. 1, § 629 odst. 1, § 636 odst. 1, § 1127, § 1877, § 2201, § 2205, § 2901 větu první, § 2902 větu první, § 2910, § 2913 odst. 1, § 2952 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o.z.“).
7. Soud I. stupně k námitce žalovaného, že žalobkyně není vlastníkem věcí, ale pouze jejich spoluvlastníkem, uvedl, že věci byly ke dni 5. 6. 2023 staré 6 let a byly tedy zakoupeny v roce 2017, nikoliv roce 2014, jak namítal žalovaný. Faktura datum jejich zakoupení neuvádí a soudu I. stupně není známo datum uzavření manželství žalobkyně s panem B. O. ani jejich majetkové uspořádání. Pokud by k uzavření manželství došlo v roce 2016, jak tvrdil žalovaný, pak by věci byly zakoupeny po uzavření manželství. Soud I. stupně uzavřel, že podle § 1127 a § 1877 o.z., který se aplikuje i na právní poměry spoluvlastníků, má ve sporech s jinými osobami ohledně společné věci každý z věřitelů své samostatné právo k uplatnění pohledávky. Žalobu na náhradu škody za zničené věci tedy mohla podat sama žalobkyně, a proto jí svědčí aktivní legitimace.
8. Soud I. stupně se zabýval námitkou promlčení vznesenou žalovaným a neshledal ji důvodnou. Emailem ze dne 18. 8. 2020 se žalobkyně snažila získat bližší informace o požáru. Nelze jej proto považovat za oznámení ze strany žalovaného o existenci požáru, neboť není jednoznačné, jak byl požár rozsáhlý, zda bylo zasahováno vodou, či práškovým hasicím přístrojem a zda se požár týkal

Shodu s prvopisem potvrzuje D. B.

věcí žalobkyně. V emailu ze dne 19. 8. 2020 žalovaný nesdělil bližší informace, pouze žalobkyni odkázal na další osoby. Žalovaný tedy žalobkyni o vzniku požáru a stavu nemovitosti po požáru prokazatelně písemně neinformoval. Žalobkyně se s ohledem na nečinnost žalovaného poprvé dozvěděla o stavu uskladněných věcí až při jejich odvozu ze skladu dne 14. 2. 2023. Podstatné okolnosti pro počátek běhu promlčecí doby a pro uplatnění nároku na náhradu škody, tedy vědomost o škodě a vědomost o osobě povinné k její náhradě ve smyslu § 619 odst. 2 o.z., se žalobkyně dozvěděla teprve z emailu žalovaného ze dne 13. 3. 2023 a ze znaleckého posudku ze dne 5. 6. 2023. Vzhledem k tomu, že žaloba byla podána dne 30. 1. 2024, subjektivní tříletá promlčecí lhůta podle § 629 odst. 1 o.z. v době jejího podání neuplynula.

9. Soud I. stupně následně dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Mezi účastníky byla uzavřena platná nájemní smlouva. V řízení nebylo prokázáno, že by žalovaný žalobkyni obratem, či v přiměřené lhůtě, písemně informoval o tom, že došlo k požáru, o stavu nemovitosti po požáru a o tom, že dochází k následnému vzniku škody. Žalovaný byl zcela pasivní a ponechával stav věcí žalobkyně víceméně náhodě. Ze znaleckého posudku přitom vyplynulo, že příčinou vzniku škody na věcech byla skutečnost, že po požáru a hasebním zásahu působila na věci agresivní vlhkost zplodin. Vznik škody na věcech je tak v příčinné souvislosti s jednáním (nekonáním) žalovaného, neboť škoda na věcech nevznikla tím, že by věci shořely při požáru, přičemž žalovaný ani samotný požár nezavinil, ale tím, že žalovaný včas žalobkyni o požáru a stavu nemovitosti neinformoval. Nebýt pasivity žalovaného, škoda by nevznikla v takovém rozsahu, v jakém byla zjištěna znaleckým posudkem. Žalovaný ani nevysvětlil, kdy a z jakého důvodu došlo bez vědomí žalobkyně k přesunu věcí. Žalovaný tak porušil obecnou zákonnou povinnost zakročit a odvrátit rostoucí škody na uložených věcech podle § 2901 o.z. a současně i zákonnou povinnost informovat žalobkyni o porušení jeho povinností podle § 2902 o.z. Tím, že po požáru neudržoval žalovaný předmět nájmu v provozuschopném stavu, k čemuž se v článku XI. věta první nájemní smlouvy zavázal, tedy zejména bez vlhkosti a s dostatečným větráním, či vysoušením, porušil žalovaný také povinnost smluvní. Porušením nejen smluvní, ale i zákonné povinnosti, zavinil žalovaný vznik škody na věcech žalobkyně.
10. Soud I. stupně následně uzavřel, že výše škody byla prokázána znaleckým posudkem. V něm znalec vycházel ze současných prodejních cen, za které lze věci nakoupit, u všech čtyřech věcí stanovil stáří 6 let a jejich cenu s ohledem na stáří snížil. Žalobkyně v řízení požadovala částku nižší, než která byla stanovena za jednotlivé věci znaleckým posudkem. Znalec ocenil bílou koženou postel značky FLEXFORM SPA potaženou látkou o rozměrech 230 x 218 x 64 částkou 228 456,20 Kč, žalobkyně požadovala 130 000 Kč, matraci značky SOMASCHINI LANE SRL o rozměrech 200 x 200 znalec ocenil na 65 714,60 Kč, žalobkyně požadovala 35 000 Kč, postel bílou na nožičkách značky POLIFORM potaženou bílou kůží o rozměrech 191 x 225 znalec ocenil na 197 523,20 Kč, žalobkyně požadovala 100 000 Kč a matraci značky SOMASCHINI LANE SRL o rozměrech 180 x 200 znalec ocenil na 67 408,80 Kč, žalobkyně požadovala 35 000 Kč.
11. Soud I. stupně přiznal žalobkyni podle § 1970 o.z. též nárok na úrok z prodlení ode dne 30. 6. 2023 do zaplacení, neboť žalovaný neuhradil dlužnou částku do data stanoveného v předžalobní výzvě, tj. do 29. 6. 2023, ode dne následujícího se tedy dostal do prodlení.
12. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud I. stupně podle § 142 odst. 1 o.s.ř.
13. Proti tomuto rozsudku podal včasné a přípustné odvolání žalovaný. Namítl, že nárok žalobkyně je promlčen. Soud I. stupně při posouzení otázky promlčení vycházel z ničím neprokázaných tvrzení žalobkyně a nesprávně přenesl důkazní břemeno na žalovaného. Sama žalobkyně zaslala dne 18. 8. 2020 email zaměstnankyni žalovaného, v němž uvedla, že ví, že vedle v budově byl požár, a že její řidič vezl něco do skladu a volal, že je tam voda, a že by věci potřebovaly přemístit a porovnat a žádala informaci, jestli jsou věci pojištěny. Žalobkyně tedy nejpozději 18. 8. 2020 věděla, že předmět nájmu byl zasažen požárem, že v něm byla voda, že její věci byly pravděpodobně zasaženy hasebním zásahem, a že potřebovaly přemístit. Žalobkyně se v emailu neptala, v jakém stavu jsou

její věci, evidentně věděla, že věci je potřeba přemístit a porovnat, proto její dotaz směřoval pouze k pojištění. Následně byla odkázána na osoby pověřené řešením okolností spojených s požárem. Žalobkyně tvrdila, že telefonovala s panem R- D., který jí měl ubezpečit, že věci jsou v pořádku. Tato skutečnost zůstala čistě v rovině tvrzení. Ostatně i ze zadání žalobkyní předloženého znaleckého posudku se podává, že pátým zadáním znalce bylo „posouzení, zda došlo ke vzniku škody již před datem 18. 8. 2020, tj. před datem, kdy se paní T. M. mohla o škodě nejdříve dozvědět.“ Žalobkyně tedy sama přistupovala k věci tak, že se mohla o škodě dozvědět již 18. 8. 2020. Svůj nárok přitom u soudu uplatnila teprve dne 30. 1. 2024, tj. po uplynutí subjektivní tříleté lhůty. Nadto i kdyby se žalobkyně o stavu věcí dozvěděla až v únoru 2023, měla a mohla při vědomí emailové komunikace ze srpna 2020, uplatnit svůj nárok u soudu nejpozději do 18. 8. 2023, když i znalecký posudek byl vypracován již 5. 6. 2023. Žalobkyně tedy nebyla dostatečně bdělá svých práv a nepřijala kroky k jejich ochraně a věci bez toho, aniž by si ověřila jejich stav, ponechala v předmětu nájmu další tři roky. Takové chování žalobkyně nemůže jít k tíži žalovaného, ať již žalobkyni o požáru a hasebním zásahu informoval, či nikoliv.

14. Žalovaný doplnil, že ze znaleckého posudku vyplývá, že škoda na majetku žalobkyně vznikla v samotný den požáru 11. 2. 2020. Znalec stanovil, že působení zplodin hoření a hasebního zásahu nelze v žádné následné době po zjištění vzniku škody zabránit a že tyto příčiny znamenaly bezprostředně zničení většiny majetku, přičemž následný projev plísni neměl na vlastní rozsah škody žádný vliv. Na vzniku požáru přitom žalovaný nenesl žádnou odpovědnost. Nelze tedy dovodit jeho odpovědnost dle žádného ze soudem I. stupně uvedených ustanovení, neboť pro odpovědnost za škodu vzniklou porušením zákona je zapotřebí zavinění a v případě odpovědnosti za škodu vzniklou porušením smluvní povinnosti představuje nepředvídatelná událost v podobě požáru bez zjištěné příčiny a zavinění žalovaného liberační důvod. Skutečnost, zda žalovaný následně žalobkyni informoval o požáru, na vznik škody již neměla žádný vliv. Bez vlivu na závěr o odpovědnosti žalovaného je tvrzení o údajné manipulaci s majetkem žalobkyně. Žalobkyně totiž neuplatňuje náhradu škody způsobené neoprávněnou manipulací s věcmi. Současně k manipulaci mělo dojít teprve po vzniku škodní události.
15. Žalovaný dále uvedl, že ani výše škody nebyla vyčíslena správně, když znalec vycházel z cen jednotlivých věcí k datu vypracování znaleckého posudku, ačkoliv škoda vznikla již 11. 2. 2020. Znalec proto měl vedle časového hlediska znehodnocení věcí stářím vzít do úvahy i časové hledisko vývoje cen. K tomu žalovaný navrhoval výslech znalce, který byl ovšem soudem I. stupně zamítnut jako nadbytečný. Uvedené nezhojí ani skutečnost, že žalobkyně žalobou uplatnila částky nižší, neboť nelze rezignovat na správné stanovení výše škody. Tento návrh přitom nebyl učiněn až po uplynutí koncentrační lhůty, když jej žalovaný neopíral o jakékoliv své tvrzení, na něž by se koncentrační lhůta vztahovala. Žalovaný pouze uplatnil námitky v reakci na doplnění žalobkyně ze dne 27. 8. 2024, z něhož teprve bylo seznatelné, jaké částky za jednotlivé věci jsou předmětem sporu. Účinky koncentrace řízení přitom nebrání účastníkům popírat správnost tvrzení protistrany nebo se vyjadřovat k důkazům označeným druhou stranou sporu. Bylo tedy právem žalovaného nevyjádřit se k vyjádření žalobkyně písemně a očekávat, že bude mít možnost sdělit soudu I. stupně své výhrady v průběhu ústního jednání.
16. Žalovaný proto navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že se žaloba v plném rozsahu zamítá.
17. Žalobkyně navrhla potvrzení napadeného rozsudku jako věcně správného. Žalobkyně v emailu ze dne 18. 8. 2020 pouze uvedla, že ví, že „vedle v budově byl požár“. Pracovnice žalovaného žalobkyni odkázala, pokud jde o technický stav budovy, na pana R. D.. Toho žalobkyně obratem kontaktovala telefonicky a byla jím ujistěna, že její věci jsou v pořádku a nebyly požárem zasaženy. Věci žalobkyně přitom skutečně neshořely, ale v důsledku hasebního zásahu byly promáčeny a kontaminovány sazemí. Na toto poškození pan D. žalobkyni neupozornil. Žalobkyně panu D. věřila a neměla důvod jej zpochybňovat, proto nejela věci zkontrolovat. Věci tak byly vystaveny delšímu procesu působení negativních vlivů, což vedlo k jejich poškození v daleko větším rozsahu.

Shodu s prvopisem potvrzuje D. B.

Pokud by žalobkyně obdržela úplnou informaci o stavu věcí, do předmětu nájmu by se vydala a mohla by okamžitě věci vysušit, vyčistit a umístit je do nových suchých obalů na místo vhodné k jejich uskladnění. Žalovaný před soudem I. stupně toto tvrzení žalobkyně nespороval, proto žalobkyně nenavrhovala důkaz k jeho prokázání. Vzhledem k tomu, že pan D. je zaměstnancem žalovaného, má žalobkyně pochybnosti o důvěryhodnosti jeho svědecké výpovědi. O skutečném stavu věcí se žalobkyně dozvěděla až při osobní návštěvě skladu dne 14. 2. 2023. To potvrdil i svědek P. B.. Nárok žalobkyně proto není promlčen. Žalobkyně se snažila zjistit, co se stalo, a to jak v srpnu 2020, tak v únoru 2023. Žalovaný však se žalobkyní o stavu předmětu nájmu nekomunikoval, a to ani při její snaze vyřešit věc mimosoudně. Žalovaný tak nejenže porušil zákonnou povinnost prevence a povinnost smluvní, ale rovněž povinnosti stanovené v § 2205 o.z. promítnuté do čl. XI nájemní smlouvy. Ing. Semela sice nemá odbornost pro posouzení, v jaký moment došlo k nevratnému poškození uskladněných věcí, nicméně ze znaleckého posudku, včetně fotodokumentace, zcela jistě vyplývá, že věci byly poškozeny dýmem a plísní. Při okamžitém zásahu tedy bylo možné škodě předejít. Plíseň se přitom neprojevuje okamžitě, ale teprve plynutím času, vlhkost a nedostatečná izolace růstu plísní svědčí. Právě v takových podmínkách se věci v důsledku jejich přemístění z původního prostoru v prvním nadzemním podlaží s okny do nevětraného sklepa nacházely. Žalovaný přitom nereagoval na výzvu soudu I. stupně a k otázce přemístění věcí se nevyjádřil. Námitku nesprávného vyčíslení výše škody žalovaný vznesl až po uplynutí koncentrační lhůty, přičemž znalecký posudek byl žalobkyní do spisu založen společně se žalobou a proveden jako důkaz na jednání dne 23. 8. 2024. Žalovanému tak nic nebránilo, aby svou námitku uplatnil do koncentrace řízení.

18. Odvolací soud na základě podaného odvolání přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212 a § 212a o. s. ř.), a zopakoval důkaz znaleckým posudkem předloženým žalobkyní a emailovou korespondencí z 18. 8. 2020 a 19. 8. 2020 (§ 213 odst. 2 o.s.ř.).
19. Ze znaleckého posudku č. 12508/2023 vypracovaného dne 13. 3. 2023 znalcem Ing. Františkem Semelou, vzal odvolací soud za prokázané, že posudek byl vyžádán žalobkyní se zadáním mimo jiné pod bodem 5, aby znalec posoudil, zda došlo ke vzniku škody již před datem 18. 8. 2020, tj. před datem, kdy se paní T. M. mohla o škodě nejdříve dozvědět. Podle závěru znalce vliv zplodin hoření a hasebního zásahu dne 11. 2. 2020 vedl k přímé agresivní reakci a neopravitelnému znehodnocení materiálu zničeného majetku. Tam, kde nedošlo k přímému zatečení, agresivní vlhkost zplodin hoření po hasebním zásahu působila na uskladněné věci negativně bezprostředně po uhašení požáru. Takovému působení příčin vzniku škody nelze zabránit v žádné následující době po zjištění vzniku škody. Zjištěný rozsah škody znečištěním zplodinami hoření a zatečením po hasebním zásahu znamenal zničení většiny majetku bezprostředně po vzniku škody. Jedná se tedy o škodu vzniklou před datem 18. 8. 2020. Následný projev rozvoje plísní na zničeném majetku již neměl na vlastní rozsah škody žádný vliv, neboť projev vlivu plísní vzniká při nevětraném prostoru do několika málo dní (záleží na proudění vzduchu).
20. Z emailu zaslaného žalobkyní dne 18. 8. 2020 paní R. H. vzal odvolací soud za prokázané, že žalobkyně psala ohledně uskladnění věcí v xxx, uvedla, že ví, že vedle v budově byl požár a uvedeného dne (18. 8. 2020) její řidič vezl něco do skladu a volal, že je tam voda a věci by potřebovaly přemístit a porovnat. Žalobkyně se dotazovala, zda jsou věci pojištěny. Dne 19. 8. 2020 jí R. H., xxx žalovaného, odpověděla, že ohledně technického stavu budovy se má obrátit na pana R. D. (s uvedením telefonního čísla a emailu) a ohledně pojištění na pana H. (rovněž s uvedením telefonního čísla a emailu).
21. Žalobkyně tvrdila, že panem R. D. byla ujištěna, že její uskladněné věci jsou v pořádku a nebyly požárem zasaženy. Tato skutečnost však zůstala pouze v rovině tvrzení, žalobkyně ke svému tvrzení neoznačila žádný důkaz a nebyla soudem I. stupně o své povinnosti poučena. Proto jí poučení poskytl odvolací soud při odvolacím jednání. Na poučení a výzvu odvolacího soudu podle § 118a odst. 3 o.s.ř., aby žalobkyně označila důkazy k prokázání svého tvrzení, že v návaznosti na emailovou komunikaci mezi žalobkyní a pracovníci žalovaného, postupovala v souladu s

Shodu s prvopisem potvrzuje D. B.

instrukcemi pracovnice žalovaného a volala panu R. D., který jí sdělil, že věci žalobkyně uskladněné v areálu žalovaného jsou v pořádku a nebyly požárem zasaženy, žalobkyně navrhla k důkazu výpověď svědka pana R. D.. Následně v podání ze dne 2. 5. 2025 žalobkyně navrhla výslech skladníka F., s tím, že i s ním telefonovala. Žalobkyně uvedla, že důkazní návrhy činí pouze z procesní opatrnosti, neboť se domnívá, že odvolací soud nesprávně obrací důkazní břemeno ohledně okamžiku informování žalobkyně o poškození jejích věcí. Výzva přitom směřuje k označení důkazu ke skutkovým tvrzením žalobkyně, která nebyla ze strany žalovaného sporována. Ve zbytku uvedla žalobkyně tvrzení, která již byla obsažena v jejím vyjádření k odvolání.

22. Jde-li o tvrzení, že žalobkyně telefonovala též se skladníkem F., jedná se o nepřípustnou novou skutečnost, která nebyla uplatněna před soudem I. stupně (§ 205a a § 213b odst. 1 o. s. ř.), a ani tím není plněna povinnost tvrdit všechny pro rozhodnutí věci významné skutečnosti, neboť k doplnění tvrzení žalobkyně poučení odvolacího soudu nesměřovalo. Odvolací soud k této nové skutečnosti z uvedeného důvodu nepřihlížel, a tudíž ani k navrženému důkazu výslechem skladníka F.. Provedl pouze výslech navrženého svědka R. D. (§ 213 odst. 4 o. s. ř.).
23. Z výpovědi svědka R. D. vzal odvolací soud za prokázané, že pracuje v Kxxxch s.r.o. Tábor, jejichž majitelem je žalovaný, jeho pracovní náplní je správa a údržba nemovitostí. Žalovaný jej vzhledem k jeho zkušenostem požádal, aby se postaral o záležitosti kolem požáru v xxx, měl na starosti koordinaci zúčastněných stran, policii, hasiče a pojišťovnu. V souvislosti s požárem byly poškozeny především dvě firmy, jednalo se o škody v řádech milionů. Jeho úkolem nebylo informovat o požáru nájemníky. Žalobkyně se na něj obrátila emailem v létě v roce 2020, v němž uváděla, že se dozvěděla o požáru a dotazovala se, zda jsou pojištěni. Svědek jí telefonicky sděloval, že pojištěny jsou budovy, na uskladněné věci se pojištění nevztahuje. Svědek přišel poprvé do xxx po požáru, kterým byla zasažena plocha cca 100 m². Věci v hale byly od požářiště oddělené štítovou zdí, štítová stěna byla požárem masivně zasažena, byly tam použity hasební prostředky, stropní konstrukce byla z traverz, které byly po požáru prokroucené, na úklidu pracovalo hodně lidí. Svědek na čl. 115 a 116 spisu ukázal na tmavě označený pozemek parc. č. xxx a budovu na něm se nacházející s tím, že tato budova byla zasažena požárem a k ní přiléhá další hala. Přístup do prostor svědek obecně měl, prostor nebyl definován zdmi, jednalo se o na sebe navazující haly, on sám nevěděl, kde má uskladněny věci žalobkyně, proto ani nemohl vědět, v jakém stavu její věci jsou a nemohl jí takovou informaci poskytnout. V rámci požářiště se jednalo o toxický odpad, který se odvážel. Svědkovi není známo, zda se věci žalobkyně přesunovaly. Svědka oslovila telefonicky právní zástupkyně žalobkyně, nepamatuje si, kdy to bylo, jevílo se mu to jako nedávno. Začala hovor tím, že ...“víte, jak jste říkal paní M., že její věci jsou v pořádku“...Vysvětlil jí, že nic takového neřekl, ani nemohl, protože takovou informaci neměl.
24. Po takto doplněném dokazování dospěl odvolací soud k následujícím závěrům.
25. Nárok žalobkyně na náhradu škody soud I. stupně správně posuzoval podle zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále opět jen „o. z.“).
26. Podle § 2910 o. z. škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem, a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Povinnost k náhradě vznikne i škůdci, který zasáhne do jiného práva poškozeného zaviněným porušením zákonné povinnosti stanovené na ochranu takového práva.
27. Předpoklady vzniku odpovědnosti za škodu podle § 2910 o. z. jsou 1) protiprávní čin, 2) vznik škody, 3) příčinná souvislost mezi protiprávním činem a škodou, 4) zavinění.
28. Úprava tzv. obecné povinnosti hradit újmu (dřívější terminologií odpovědnosti za újmu), tj. škodu majetkovou i nemajetkovou újmu, je založena na povinnosti poškozeného prokázat, že mu škůdce újmu způsobil porušením zákonem uložené povinnosti; zavinění se za podmínek § 2911 a § 2912 o. z. presumuje. Protiprávnost je založena, porušil-li škůdce svým konáním či opomenutím povinnost, kterou mu uložil zákon, a v případě zásahu do nikoliv absolutních práv dokonce jen

tehdy, šlo-li o zaviněné porušení takové povinnosti, která byla stanovena právě za účelem ochrany dotčeného práva (princip ochranné normy).

29. Podle § 2913 odst. 1 o. z. poruší-li strana povinnost ze smlouvy, nahradí škodu z toho vzniklou druhé straně nebo i osobě, jejímuž zájmu mělo splnění ujednané povinnosti zjevně sloužit.
30. Podle odst. 2 povinnosti k náhradě se škůdce zproští, prokáže-li, že mu ve splnění povinnosti ze smlouvy dočasně nebo trvale zabránila mimořádná nepředvídatelná a nepřekonatelná překážka vzniklá nezávisle na jeho vůli. Překážka vzniklá ze škůdcových osobních poměrů nebo vzniklá až v době, kdy byl škůdce s plněním smlouvené povinnosti v prodlení, ani překážka, kterou byl škůdce podle smlouvy povinen překonat, ho však povinnosti k náhradě nezproští.
31. Předpoklady vzniku odpovědnosti za škodu podle § 2913 o. z. jsou: 1) porušení smluvní povinnosti, 2) vznik újmy a 3) příčinná souvislost mezi nimi. Na svoji obranu může dlužník uvádět liberační důvody (§ 2913 odst. 2). Zavinění je k založení odpovědnosti irelevantní.
32. Soud I. stupně uzavřel, že žalovaný porušil jednak svou smluvní povinnost podle čl. XI nájemní smlouvy udržovat předmět nájmu v provozuschopném stavu (aniž se zabýval liberačními důvody), jednak porušil i zákonnou povinnost podle § 2205 a též 2901 o.z.
33. Námitku promlčení nároku žalobkyně, kterou žalovaný vznesl v průběhu řízení, soud I. stupně posoudil jako nedůvodnou. Odvolací soud s jeho závěry ohledně promlčení nároku žalobkyně nesouhlasí.
34. Soud I. stupně sice správně odkázal na § 619 a násl. o. z., odvolací soud však jeho závěr o počátku plynutí subjektivní promlčecí lhůty považuje za nesprávný.
35. Odvolací soud doplnil dokazování, aby mohl posoudit námitku promlčení nároku žalobkyně. Zjištění shora uvedená jsou podle názoru odvolacího soudu podstatná pro posouzení počátku běhu subjektivní promlčecí lhůty.
36. U práva na náhradu škody je počátek subjektivní promlčecí lhůty určen ustanovením § 620 odst. 1 o. z., podle kterého okolnosti rozhodné pro počátek běhu promlčecí lhůty u práva na náhradu škody zahrnují vědomost o škodě a osobě povinné k její náhradě. Objektivní promlčecí lhůtu práva na náhradu škody upravuje ustanovení § 636 odst. 1 o. z., podle kterého se právo na náhradu škody nebo jiné újmy promlčí nejpozději za deset let ode dne, kdy škoda nebo újma vznikla. Obě dvě promlčecí lhůty (objektivní a subjektivní) počínají běžet a končí nezávisle na sobě. Obecně však platí, že nárok je třeba uplatnit v době, kdy ještě běží obě lhůty, tj. lhůta objektivní a v jejím rámci lhůta subjektivní; marným uplynutím jedné z těchto lhůt se nárok promlčuje, i když ještě běží i druhá promlčecí lhůta.
37. Subjektivní promlčecí lhůta u práva na náhradu škody počíná v souladu s § 619 odst. 1 o. z. běžet ode dne, kdy právo mohlo být uplatněno poprvé. Podle § 619 odst. 2 může být právo uplatněno poprvé, pokud se oprávněná osoba dozvěděla o okolnostech rozhodných pro počátek běhu promlčecí lhůty, anebo kdy se o nich dozvědět měla a mohla. U práva na náhradu škody okolnosti rozhodné specifikuje ustanovení § 620 odst. 1 o. z.
38. Vědomost o škodě a osobě povinné k její náhradě znamená, že poškozený získal představu o výši škody a o tom, kdo za škodu odpovídá. Tento okamžik předchází dospělosti (splatnosti) práva na náhradu škody, neboť ke splatnosti dojde až na základě výzvy k náhradě, kterou poškozený adresuje povinnému (§ 1958 odst. 2 o. z.). Výše uvedené pravidlo se uplatní i za situace, kdy škoda

se prvotně nahrazuje uvedením do předchozího stavu. I nadále má totiž poškozený možnost zvolit si finanční restituci (§ 2951 odst. 1 o. z.). Pro takovou volbu musí mít k dispozici informaci o výši škody, nejen o konkrétním poškození majetkové hodnoty. Vědomost o škodě tak představuje vědomost o rozsahu majetkové újmy určitého druhu a rozsahu, kterou je možné natolik objektivně vyčíslit v penězích, aby poškozený mohl svůj nárok uplatnit u soudu. Vědomost o škodě není možné zaměňovat s dověděním se pouze o škodné události, anebo o protiprávním úkonu, kterým byla škoda způsobena (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 11. 2006, sp. zn. 25 Cdo 2592/2006).

39. Na základě doplněného dokazování odvolací soud uzavřel, že žalobkyně získala představu, resp. měla a mohla získat představu o rozsahu škody a o tom, kdo za škodu odpovídá, nejpozději dne 19. 8. 2020, kdy dostala odpověď na svůj email, jestliže sama již 18. 8. 2020 věděla, že v budově sousedící se skladem, v němž měla umístěny své věci a který si pronajala od žalovaného, došlo k požáru, ve skladu je voda, a byla upozorněna, že její věci by potřebovaly přemístit a porovnat. Na základě těchto informací se dotázala pouze na pojištění věcí a nic dalšího neučinila, ač měla a mohla se o stavu svých věcí a rozsahu jejich poškození přesvědčit, ať již sama či prostřednictvím jí pověřených osob. Nikdo jí přitom neujistil, že její věci jsou v pořádku, jak tvrdila. Zadávala-li znalecký úkol znalci Ing. Františku Semelovi, sama žádala posouzení, zda došlo ke vzniku škody již před datem 18. 8. 2020, kdy se mohla o škodě nejdříve dozvědět. Znalec pak uzavřel, že ke škodě na věcech došlo bezprostředně po uhašení požáru (11. 2. 2020) působením agresivní vlhkosti zplodin hoření, přičemž takovému působení příčin vzniku škody nelze zabránit v žádné následné době. Skutečnost, že žalovaný sám jí o požáru neinformoval, nemá na běh subjektivní promlčecí lhůty žádný vliv. Ani následné přemístění věcí žalobkyně není pro posouzení běhu promlčecí lhůty podstatné. Odvolací soud tak má na rozdíl od soudu I. stupně za to, že nejpozději dne 20. 8. 2020 počala běžet tříletá subjektivní promlčecí lhůta (§ 629 odst. 1 ve spojení s § 619 o. z.), jejíž běh skončil dne 19. 8. 2023. Podala-li žalobkyně žalobu dne 30. 1. 2024, podala jí po uplynutí promlčecí lhůty.
40. Podle § 609 o.z. nebylo-li právo vykonáno v promlčecí lhůtě, promlčí se a dlužník není povinen plnit. Plnil-li však dlužník po uplynutí promlčecí lhůty, nemůže požadovat vrácení toho, co plnil.
41. Podle § 610 odst. 1 o. z. k promlčení soud přihlédne, jen namítne-li dlužník, že je právo promlčeno. Vzdá-li se někdo předem práva uplatnit námitku promlčení, nepřihlíží se k tomu.
42. Jestliže žalobkyně podala žalobu po uplynutí subjektivní promlčecí lhůty, následkem toho jí nelze promlčené právo přiznat (§ 609 o.z.) a žaloba musí být zamítnuta.
43. Odvolací soud se zabýval i tím, zda vznesená námitka promlčení není v rozporu s dobrými mravy, resp. zda je či není zjevným zneužitím práva.
44. Podle § 8 o. z. zjevné zneužití práva nepožívá právní ochrany.
45. K otázce, kdy je vznesení námitky promlčení zjevným zneužitím práva ve smyslu § 8 o. z., se již Nejvyšší soud ve své rozhodovací praxi opakovaně vyjádřil. Vyložil, že zákaz zneužití práva je institutem ztělesňujícím korigující funkci principu poctivosti. Slouží k tomu, aby pomocí něj byla odepřena právní ochrana takovému výkonu práva, který sice formálně odpovídá zákonu či obsahu existujícího právního vztahu, avšak jenž je vzhledem k okolnostem případu nepřijatelný. Za zneužití práva lze považovat výkon práva v rozporu s jeho účelem, kdy je právo vykonáno, ačkoliv nositel tohoto práva nemá žádný skutečný nebo jen nepatrný zájem na jeho výkonu, resp. se projevující jako rozpor mezi užitkem oprávněného, k němuž výkon práva skutečně směřuje, a užitkem oprávněného, pro nějž je právo poskytnuto, který v krajní podobě může nabýt povahu

tzv. šikany, která je výkonem práva za účelem poškození druhé strany (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15. června 2016, sp. zn. 22 Cdo 2135/2016). Zamítnutí žaloby pro zjevné zneužití práva tak přichází v úvahu jen výjimečně (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 9. prosince 2015, sp. zn. 22 Cdo 4755/2014, nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 9. prosince 2015, sp. zn. 22 Cdo 4884/2015).

46. Ustanovení § 8 o. z. patří k právním normám s relativně neurčitou (abstraktní) hypotézou, tj. k právním normám, jejichž hypotéza není stanovena přímo právním předpisem a které tak přenechávají soudu, aby podle svého uvážení v každém jednotlivém případě vymezil sám hypotézu právní normy ze širokého, předem neomezeného okruhu okolností. Byla-li hypotéza právní normy vymezena správně, nemůže být rozhodnutí ve věci v rozporu se zákonem z důvodu, že nebyly objasněny okolnosti další, případně že nebylo přihlédnuto k jiným okolnostem, které v posuzovaném případě nelze považovat za podstatné či významné, neboť takové okolnosti nejsou součástí hypotézy právní normy, vymezené soudem v souladu se zákonem, z níž soud při právním posouzení věci vychází (srov. opět rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 4755/2014).
47. Nejvyšší soud v usnesení ze dne 24. 7. 2019, sp. zn. 29 Cdo 2162/2018, vyslovil, že judikaturu k § 3 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, lze přiměřeně aplikovat i ve vztahu k § 8 o. z. I pro poměry výkladu ustanovení § 8 o. z. je zásadně použitelná judikatura k otázce, kdy lze účastníku odeprít ochranu založenou na uplatnění námitky promlčení, představovaná především rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 22. srpna 2002, sp. zn. 25 Cdo 1839/2000, uveřejněným pod číslem 59/2004 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (dále jen „R 59/2004“). Z R 59/2004 se přitom podává, že dobrým mravům zásadně neodporuje, namítá-li někdo promlčení práva uplatňovaného vůči němu, neboť institut promlčení přispívající k jistotě v právních vztazích je institutem zákonným, a tedy použitelným ve vztahu k jakémukoliv právu, které se podle zákona promlčuje. Uplatnění promlčecí námitky by se přičilo dobrým mravům jen v těch výjimečných případech, kdy by bylo výrazem zneužití tohoto práva na úkor účastníka, který marné uplynutí promlčecí doby nezavinil, a vůči němuž by za takové situace zánik nároku na plnění v důsledku uplynutí promlčecí doby byl nepřiměřeně tvrdým postihem ve srovnání s rozsahem a charakterem jím uplatňovaného práva a s důvody, pro které své právo včas neuplatnil. Tyto okolnosti by přitom musely být naplněny v natolik výjimečně intenzitě, aby byl odůvodněn tak významný zásah do principu právní jistoty, jakým je odeprání práva uplatnit námitku promlčení (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 8. 2. 2011, sp. zn. 21 Cdo 85/2010, či ze dne 17. 10. 2012, sp. zn. 30 Cdo 3825/2011).
48. O výjimečný případ, v němž by ve světle citované judikatury pro rozpor s dobrými mravy nebylo lze přihlédnout k jinak důvodně vznesené námitce promlčení, v posuzovaném případě zjevně nejde, resp. nejde zde o zjevné zneužití práva ve smyslu § 8 o. z. Žalobkyni ve včasném uplatnění práva nebránila žádná překážka, sám žalovaný ničím nepřispěl k marnému uplynutí promlčecí lhůty.
49. Z uvedených důvodů odvolací soud postupoval podle § 220 o. s. ř. a změnil napadený rozsudek soudu I. stupně tak, že žalobu zamítl z důvodu promlčení nároku (§ 609 o. z.), aniž by se zabýval přezkumem závěrů soudu I. stupně ohledně věcné stránky uplatněného nároku.
50. O nákladech řízení před soudem I. stupně rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 2 a § 142 odst. 1 o. s. ř. Úspěšnému žalovanému vznikly náklady za právní zastoupení advokátem ve výši odměny za 5 úkonů právní služby po 9500 Kč (převzetí věci, vyjádření k žalobě z 4. 3. 2024, vyjádření ze dne 20. 9. 2024, účast u jednání 23. 8. 2024 a 22. 10. 2024) podle § 7 bod 6 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále „advokátní tarif“), k odměně náleží náhrada hotových výdajů ve výši 5 x 300 Kč podle § 13 advokátního tarifu. Dále náhrada za promeškaný čas za celkem 12 půlhodin ve výši 1 200 Kč podle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu. Podle vyhlášky č. 398/2023 Sb., o změně

sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad pro rok 2024, náleží žalovanému náhrada za 2 cesty právního zástupce ze sídla jeho kanceláře v Hradci Králové k soudu I. stupně a zpět, v délce 2 x 112 km vozidlem Mercedes-Benz ve výši 3 665 Kč (při základní náhradě za 1 km jízdy 5,60 Kč, spotřebě 6,67 l/km a ceně nafty 38,70 Kč/l). Žalovanému náleží též částka 11 311,70 Kč představující 21 % DPH, jejímž je právní zástupce plátcem (§ 137 odst. 3 o. s. ř.). Celkem náklady činí 65 177 Kč.

51. O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř.
52. Úspěšnému žalovanému vznikly náklady za soudní poplatek z odvolání ve výši 15 000 Kč, za právní zastoupení advokátem ve výši odměny za tři úkony právní služby po 9 500 Kč (podání odvolání a účast u odvolacího jednání 25. 4. 2025 a 23. 5. 2025) podle § 7 bod 6 advokátního tarifu, k odměně náleží náhrada hotových výdajů ve výši 1200 Kč (300 + 450 + 450) podle § 13 advokátního tarifu, náhrada za promeškaný čas za celkem 12 půlhodin ve výši 1 800 Kč (150 x 12) podle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu. Podle vyhlášky č. 475/2024 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad pro rok 2025, náleží žalovanému náhrada za 2 cesty právního zástupce ze sídla jeho kanceláře v Hradci Králové k soudu I. stupně a zpět, v délce 2 x 112 km vozidlem Mercedes-Benz ve výši 3 603 Kč (při základní náhradě za 1 km jízdy 5,80 Kč, spotřebě 6,67 l/km a ceně nafty 34,70 Kč/l). Žalovanému dále náleží částka 7 372 Kč představující 21 % DPH, jejímž je právní zástupce plátcem (§ 137 odst. 3 o. s. ř.). Celkem náklady činí 57 475 Kč.
53. Požadoval-li žalovaný odměnu za nahlížení do spisu dne 20. 5. 2025, odvolací soud neshledal uvedené nahlédnutí do spisu honorovatelným úkonem právní služby. Podle judikatury (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. 9. 2015, sp. zn. 22 Cdo 1176/2015) lze výjimečně přiznat advokátovi odměnu za samostatný úkon právní služby spočívající v prostudování spisu, a to analogicky podle § 11 odst. 1 písm. f) advokátního tarifu, bude-li takový postup v civilním soudním řízení s ohledem na konkrétní okolnosti případu (při zohlednění zejména nezbytnosti a účelnosti postupu, procesní situace) ospravedlnitelný (například založí-li protistrana do spisu značné množství listin, s nimiž nemá účastník možnost se jinak seznámit krátce před přípravným jednáním či prvním jednáním ve věci). Taková situace v projednávané věci nenastala, právní zástupce nahlížel do spisu po jednání, které bylo odročeno za účelem výslechu navrženého svědka, žádné nové listiny do spisu založeny nebyly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně, jestliže rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak (§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o.s.ř.). Přípustnost dovolání je oprávněně zkoumat jen dovolací soud.

Praha 23. května 2025

JUDr. Iva Suneghová v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje D. B.

předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje D. B.